

Ruše. Naše Katoliško prosvetno društvo priredi dne 25. t. m. Finžgarjevo proslavo. »Razvalina življenja« je Finžgarjeva drama, ki jo društvo ob tej priliki vprižori ob pol osmih večer v svoji prenovljeni dvorani. Poleg drame so na vzporedju še petje in govor o enem največjih sinov slovenske matere, jubilaru F. S. Finžgarju. Govornik pride z Maribora. Na proslavo že danes opozarjamo in vabimo vse. Vstopnice se bodo dobile že zadnje dni tedna v kaplaniji, pred prireditvijo pa pred dvorano samo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Po daljšem odmoru priredi domače Katoliško izobraževalno društvo v nedeljo dne 25. oktobra zopet lepo poučno igrjo »Velika krivda«. K obilni udeležbi ste vabljeni domačini in sosede! Bodite prepričani, da se ne boste kesali, ako je pridete gledati!

Sv. Andraž pri Velenju. V nedeljo dne 25. t. m. igrajo pri nas v Društvenem domu Šent-andražani znamenito Maeterlinckovo žaloigro izza svet. vojne »Stilmonski župan«.

Sv. Jurij ob južni žal. Slovensko katoliško prosvetno društvo priredi v soboto dne 24. t. m., zvečer ob osmih, in v nedeljo dne 25. t. m., popoldne po večernicah v dvorani Katoliškega doma nad vse priljubljeno igrjo v petih dejanjih »Dekle z biseric«. Igra je lepa in vredna, da si jo vsak ogleda.

*

Ruše. Bilo je prejšnji teden. Kakor blisk se je raznesla po Rušah vest, da bo v nedeljo slovesen krst ciganskega novorojenčka. Na potu iz Maribora proti Rušam je bila baje štorčija tako mila, da je srečnemu cigankemu paru podelila prvorojenca. Kar tri botre si je naprosil srečni oče in vsaki je obljubil 500 Din nagrade in še bakreni kotel povrh, ker je kotlar in ima te robe v izobilju. In zaprosil je tudi vlač. g. župnika za krst in drobiž, da bi novorojenčku kupil vse, kar ob taki priliki potrebuje. Vse bo pošteno vrnil v nedeljo pri krstu, ker bo do takrat menjal 1000 dinar-

ski bankovec in tudi za cerkev bo dal 500 D. Iz previdnosti mu župnik ni zaupal več kot 100 Din. Medtem pa je cigan vneta prodajal nove bakrene kotle od 300 do 500 Din. Prigodilo se je celo, da je stranki uničil še dober kotel, samo da bi svojega prodal. Tako je pri neki družini, kjer je tudi zaprosil kar dve botri, potipal še cel kotel, a ko je prste odmaknil, je kotel imel že dve luknji. In na slščen način je prodajal svoje bakrene kotle in sleparil povsod, kamor je prišel. Ko pa smo bili v nedeljo vsi v radovednem pričakovanju ciganskega krsta, ni bilo o ciganih ne duha ne sluha! Mahnili so jo proti Fali, Puščavi, St. Lovrencu na Pohorju, odkoder so prišli zopet v Maribor, kjer pa so varnostni organi zaključili njihove sleparije, kakor slišimo. Za bodoče pa pozor pred sleparskimi cigani! — Mi zavedni narodnjaki smo se spomnili dne 10. oktobra tudi koroških bratov. V spomin nesrečnega plebiscita iz leta 1920 smo na hribčku nad Rušami zažgali velik kres. Ta spominski kres naj bo zagotovilo bratom onkraj jugoslovanskih mej, da se naša ljubezen do njih ne bo nikdar ohladila. — Tudi pri nas se je začela glasiti pesem klapotcev in ni dneva, da se ne bi zvečer pripeljali veselo vriskajoči trgači domov. Daj le Bog, da bi se bogata in dobra vinska kapljica dala spraviti tudi v denar, da bi se tudi pri nas omilila kriza. — Grd zločin se je zgodil te dni pri nas. Orožniki so prijeli nekega J. V., ki je posilil znano staro beračico. Fant je še mlad, saj še menda nima niti 17 let, a je že tako pokvarjen. Tukaj je pač potrebna eksemplarična kazen in nepoboljšljivec je treba spraviti v prisilno delavnico ali poboljševalnico.

Sv. Anton v Slov. gosicah. Naša Hranilnica in posojilnica, ki ji načeluje Jakob Rojs, je naklonila lepo svoto cerkvenemu pevskemu zboru. To je prav lepo priznanje naše pesmi, ki je najlepši odsev naše slovenske duše. — Pevsko društvo bo svojo hvaležnost pokazalo v dejanju!

Novavas pri Slov. Bistrici. V nedeljo dne 11. oktobra smo obhajali v naši vasi kar dve pomenljivi slovesnosti: G. monsignor I. Vreže nam je blagoslovil lepo novo hišo pri Jerovšekovih in kapelo presv. Srca Jezusovega, katero je pozidal posestnik Pristovnik. Pri obeh blagoslovitvah je imel g. monsignor navdu-

šen, pomenljiv in v srce segajoč nagovor. Po slovesno opravljenih obredih je priredil g. ravnatelj Cirilove tiskarne monsignor dr. Ant. Jerovšek ob priliki praznovanja 20letnice vodstva tiskarne prirčno pogostitev na svojem rojstnem domu. Pod gostoljubno streho znane Grilove (Jerovšekove) hiše so se zbrali uslužbenci Cirilove tiskarne, g. mariborski župan dr. Juvan, dr. Hohnjec, dr. Wankmüller, slovenjebistriška duhovščina, sorodniki in sosede iz Nove vasi, ter želeli dobremu gospodu ravnatelju dr. Jerovškemu zdravja po tolikem trudu, katerega je imel z vodstvom Cirilove tiskarne, Spodnještajerske ljudske posojilnice, mariborske mestne hranilnice in pri vsestranskem delu za dobrobit in povzdigo spodnještajerskih Slovencev. Slovesnosti se je udeležil med drugim dr. Jerovšekov sorodnik in brat pokojnega lav. vladike g. Napotnik iz Tepanja pri Konjicah. Krepka slovenska korenina je vzbujal v lepozasnovanu napitnic spomine, kako sta baš Cirilova tiskarna ter »Slovenski Gospodar« budila spodnještajerske Slovence in jih pod Avstrijo obvarovala pomemčenja. Slovesnost bo ostala vsem zbranim Novavašanom in po celi okolici v najlepšem spominu!

Št. Ilj pri Velenju. Sadni ogled. Sadjarska podružnica je priredila v nedeljo dne 4. t. m. sadni ogled v društveni dvorani. V soboto popoldne so se začele priprave z vso vnemo. Odborniki so prejeli sadje, ki so ga prinašali v košarah in koših od raznih strani Št. Ija, največ iz rodovitnega Podkožlja, ki se leto malodane potaplja v sadju. Bil je to zanimav dirindaj v Društvenem domu. Mlajši sadjerejci so urajevali razstavo, starejši so pa veselili lice prinašalci sadove svojega dolgoletnega truda, kakor da bi hoteli reči: Mladi, le potrudite se, da zapustite svojim potomcem snake dobrote kakor smo jih pripravili mi vam. Kmalu so bile vse mize pokrite z izbranimi žlahtnimi, a tudi s starimi domačimi vrstami sadja, vmes so pa pridne gojenke gospodinjskega tečaja, ki se ravno te dni vrši in dela s polno paro, okrasile mize s cvetjem in šopki. Razstava je nudila lep pogled. V sredini miza, na kateri so kraljevale vrste kraljevnega in banovinskega sadnega izbora, ob straneh izložbe posameznih sadjerejcev z eno izjemo samih Šentiljanov. Vrstile so se

Prijatelj in sovražnik.

En edini sovražnik je že preveč, prijatelj pa nimaš nikoli dovolj. Prijateljem do broto izkazovat, je velika umetnost, sovražnika rešiti pa je vstopnica za nebesa. Prijateljstvo je sol življenja. Vse, vse si moreš kupiti, prijatelja in veselja pa ne. Prijateljstvo je solnčni žarek življenja in dobrohočnost pa svetlobni žarek, ki razsvetljuje temne ure. Enako zanimanje ustvarja dobre prijatelje.

Prijateljski nasvet.

»Moja zaročenka je angelj. Iz same ljubezni bi jo pojedel.«

»Daj jo, sicer ti hode čez deset let žal, da je nisi!«

proti Pohorju. Zakaj glej, iz oblakov nad pohorskimi vrhovi se je izluščila čudna prikazen in je plavala dol čez polje: pošasten jezdec, na okostju ogromnega konja jezdeč, ognjen z mračnim, kakor krila velikanske pravilne ptice plahetajočim plaščem. Od zemlje do neba — se je zazdelo Rajavcu — sega jezdečeva postava. Nad jezdecem pa vse nebo preplavljeno s krvjo, pot jezdečeva čez pokrajino vsa okrvavljena!

Po prvi grozi je kmet dvignil roko, si mel oči, kakor bi se bil pravkar prebudil ali se šele prebujal.

»Ali sanjam? Ali je vendar resnica?«

Zavedel se je, da bedi.

»Morda pa me je le pogled premotil!«

In je s podvojeno pozornostjo pogledal čez polje. A glej, nikjer več sledu o groznem jezdecu.

»Kaj je bilo to? Sanje ali resnična prikazen? Saj pijan vendar nisem.«

Obrisal si je čelo, vse potno od vznemirjenja, dasi ni bil plašljiv.

»Ali nam Bog pošilja znamenja? Znamenja prihajajoče nesreče? Bo Turek ali kuga? Bog se nas usmili in sveta Devica!«

Pospešil je korake, mrmrajoč v večerni mrak, ki je naglo legal na okolico, polglasne molitve, da bi slišal vsaj lastni glas.

III.

»Jezdi, kakor bi jezdit k svojemu dekletu«, je nevoljno godrnjal dan navrh čuvaj ob Dravskih vratih, mrko zroč za mladim jezdecem, ki je pognal konja v najhujši dir, brž ko je čez most prijezdil.

»Saj se mu najbrž mudi k nji«, se je smejal tovariš, dobro rejen in debrovoljen možakar srednjih let. »Ali ga ne poznaš? Dominik je, mestnega pisarja sin. Na Hajdini ima nevesto, pravijo.«

»Vsi imajo svoja dekleta in neveste, ti mestni postopači. In brez dela in skrbi letajo za njimi. Mi pa se trudimo, jih naj stražimo in skrbimo, da jih kmetje ne opetnajstijo pri mostnini in da Turki ne vdero v mesto in te bogatine oplenijo«, se je hudoval prvi. Zlovoljno je vihal dolge brke in mračno gledal za jezdecem.

Bil je res Dominik. In res na poti k nevesti.

Naglo je tekel vranec, a nestrpnemu mladeniču še prepočasi. Ta bi želel, da bi hitel kakor njegove misli, njegovo hrepenenje. Te pa so bile že davno pri ljubljani deklici, ki je že dolgo ni bil videl.

»Kakšna pač je zdaj?«

Kakor on je bila tudi Rozka zadnja leta z doma, pri dominikankah v Studenicah. Stric župnik ji je na željo očefovo in na prigovarjanje gospoda Saga-

jabolke od ogromne svinjske rože in pisane kardinala do drobnega rudečeličnega careviča; hruške od težke virmbergerice do male ozimke. In grozdje! Brali smo dobro znana imena in videli zlahtne vrste: laški rizling, peček, dišeči traminec, beli in črni burgundec, belo in rdečo zlahtnino, modro frankinjo, rulandec in silvanec. In vkuhanu sadje več vrst: hruške, breskve, češnje, grozdje in znane šentiljske češnje še iz leta 1917. Pa kaj, brali smo tudi napise: ne prijemati! In vendar bi mnogi radi prijeli in nesli v usta! V nedeljo zjutraj se je napolnila dvorana in naš dobri znanec, pionir sadjarstva v teh krajih, g. M. Levstik, je z mladeniškim ognjem in nedosegljivo poljudnostjo govoril o koristih sadjarstva in pravilnem sajenju drevja v radost in veselje vsem. Vidi se mu, da mu gre stvar od srca, zato je tudi umeven velik uspeh njegovih besed že od nekdaj. Nato smo pregledovali, ocenjevali razne vrste in obsipali g. Levstika s vprašanji, da je komaj imel časa odgovarjati vsem. Kratko: razstava je imela popoln uspeh in si podružnica lahko čestita na tem uspehu. Glavno skrb in delo je imel tajnik podružnice, drevsničar Jelen Anton, pomagali so mu pa pridno tudi drugi odborniki. In ko je bil zaključek, smo rekli: Tukaj je doma prava kmetijska prosveta!

Podgorje pri Velenju. V pondeljek dne 12. t. m., ravno ko so bili vaščani pri jesenskem delu, je buknila visoko v nebo goreča baklja: kozolec posestnika Osepka, po domače Špeha, so objemali ognjeni zubli, ga rušili ter podirali. Ker se je kozolec nahajal blizu drugih gospodarskih poslopij, je obstojala nevarnost, da tudi te ne zajamejo plameni. Le samo dejstvu, da ni bilo nobenega vetra in veliki požrtvovalnosti vaščanov, ki so s škafi nosili na strehe vočo in jih močili, se je zahvaliti, da ni prišlo do še večje nesreče. Požar, ki je bil najbrž podtaknjen, je uničil posestniku tudi vso letošnjo ajdo, oves, fižol in razne druge pridelke. Škoda gre v visoke tisoče, zavarovalnina pa je tako malenkostna, da ne bo krila niti najmanjšega dela povzročene škode.

Jurklošter. Tovarna lesnih izdelkov v Jurkloštru je s 1. oktobrom t. l. znižala delavcem mezde za 10%, med tem, ko jim je že lansko

jesen istotoliko znižala zaslužek. Dne 15. t. m. pa je tovarna odpustila vse delavce in uknila obrat za negotovi čas. Kot vzrok se navede, da vodstvo tovarne ne dobi iz banke svoje ondi naložene gotovine. Ko bodo banke zopet izplačevale, se bo menda tudi tukajšnja tovarna zopet otvorila. Nekdaj se je delalo v tovarni po dnevi in po noči in še ob nedeljah, sedaj bo delo počivalo še ob delavnih dneh. — V Jurkloštru se je dne 27. septembra obhajala prav slovesno 75letnica ustanovitve fabe; godci, pevec, lepo vreme in le govori dr. Valjavca so mnogobrojno ljudstvo napolnili z veseljem in navdušenjem.

Šmarje pri Jelšah. Cesta Zibika—Belo, katera se je začela graditi pod bivšo oblastno skupščino, je dograjena. S to cesto so prišli ljudje zibiške doline v svet, revnejši ljudje pa so imeli tekom graditve stalni zaslužek. Pred kratkem so dobri Zibičani priredili delavcem takozvani likof pri dobri in postrežljivi Vrbe-kovi hiši. Vsi delavci so bili v Zibiki pri skupni sv. maši in nato smo se z godbo na čelu podali k Vrbeču na kosilo. G. župan zibiški Lah je imel lep nagovor, v katerem se je spominjal bivše oblasti ter omenil zaslužne može, kakor dr. Leskovarja, Marko Kranjca, dr. Ogrizeka in bivšega gerenta in načelnika okrajnega zastopa Turka Ivana. Nato je izročil g. Turku krasno diplomu častnega občanstva. Obenem je bil imenovan častnim občanom tudi domači vlč. g. župnik Jelšnik, h kateremu se je zatekel bivši načelnik Turk po dobre nasvete pri zgradbi in ki je neumorno delaven za dobrobit svojih župljanov. V toplih besedah za počastitev sta se zahvalila vlč. g. župnik in g. Turk. Končno je spregovoril naš priljubljeni domačin g. dr. Ogrizek. Nato se je vršil banket v Vrbečovi hiši in na prostem. Lep dan je bil, solimo, da bi se cesta nadaljevala proti Sv. Stefanu, da tako pride tudi druga polovica naše župnije in občina Tinsko in Sv. Stefan do boljših cestnih razmer!

Mala Nedelja. Prostovoljno gasilno društvo Mala Nedelja priredi v nedeljo dne 25. t. m. točno ob pol 4. uri popoldne v Društvenem domu narodno igro »Domena«. Pred igro se vrši zaobljuba gasilcev. Vabljeni vsi od blizu in daleč k obilni udeležbi!

Polzela. Življenje v novem, sicer še ne po-

polnoma dovršenem Društvenem domu je postalo jako živahno. Večer za večerom, nedeljo za nedeljo se zbira v njem naša mladina, kar kaže, kako je bila stavba potrebna. Imamo že svoj tamburaški zbor, kateri se pridno vežba, igralci se vadijo za dramatične nastope na odruf, društvo si je nabavilo tudi več iger, med njimi šah, katere imajo večer za večerom čim več obiskovalcev. Upamo, da bo v kratkem zapel tudi radio, s čimer se bo krog obiskovalcev gotovo še povečal. V načrtu imamo tudi prireditve raznih družabnih večerov, posebno v zimskem času, ter se je v ta namen zasnoval poseben družabni kl-b. Te prireditve imajo namen, nuditi razvedrilo vsem brez kakšnih posebnih stroškov, ter pritegniti v naš krog tudi starejše ljudi. Prva prireditev te vrste je bila v nedeljo dne 11. oktobra.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. V nedeljo dne 11. t. m. se je v Rogaški Slatini vršilo veliko marijansko slavlje. Nov kip Matere božje je blagoslovil sam prevz. škof dr. Andrej Karlin ob asistenci 12 gg. duhovnikov in ob veliki udeležbi častilcev Marijinih. O pomenu češčenja Matere božje je govoril sam prevz. škof dr. Karlin. V imenu mož je govoril g. Franc Bratuš. V imenu mladeničev je pozdravil Marijo g. Leopold Čonč. V imenu deklet je govorila zelo prisrčno gđ. Fanči Pok. Pozdravili so svojo nebeško mater učenci in učenke iz Marijinega vrtca. Nazadnje pa se je obrnil do Matere božje v imenu duhovnikov vlč. g. profesor Peter Kovačič iz Celja. Tako na izredno lep način se je vršilo marijansko slavlje v Rogaški Slatini, ki bo ostalo v trajnem spominu. Kip je vžidan v Stritarjevem domu.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V petek dne 2. t. m. so zapeli naši zvonovi zadnji pozdrav Primoževi materi Mariji Krajnc, ki je ta dan v visoki starosti zapustila dolino solz. Pokojna je bila vzgledna, delavna, krščanska žena. Bodi ji dobri Bog obilen plačnik! — Dne 28. septembra pa smo pokopali 60letnega posestnika in gostilničarja Franceta Poličnika iz Juvanja. Naj počiva v miru! — Močno narasla Savinja je pretekli mesec našim lesnim trgovcem naredila precej škode. Odnasla je tudi znano Mlinarjevo brv, ki je bila letos na novo dograjena.

dina izposloval mesto v samostanu, da bi se bolj izomikala in se privadila raznim vednostim, ki bi jo usposobile za vstop v boljše hiše. Zakaj gospod pisar je že tedaj računal s tem, da postane deklica njegova snaha. Tako sta se videla z Dominikom samo v počitnicah. Ob prošlem novem letu pa se je za stalno vrnila k staršem. Izpolnila je bila osemnajsto leto; navrh je mati bolehala in je potrebovala pomočnice.

Dominik se je z vsem srcem veselil svidenja. Bilo pa mu je tudi precej tesno pri srcu.

»Je li še tista nepokvarjena, otroško-vdana, toplo-ljubeča deklica, kakršna je bila, ko sem se zadnjič poslavljaj od nje?« mu je nemirno vrtalo v mislih, dasi je srce verovalo in upalo.

Tudi pri Rajavcu so bili tisti dan vsi vznemirjeni. Rajavec ni skoro vso noč zaspal. Še vedno je gledal v duhu čudežno prikazen od prejšnjega večera. In je venomer in v velikem nepokoju razmišljal, kaj pač pomenja, kaj naznanja. Tako je zjutraj vstal utrujen in pobit.

Ne manj nemirni sta bili žena in hčerka. Ko je oče prišel prejšnji večer domov ves plašen in prepal, sta silili tako dolgo vanj, da jima je ves privid razodel, dasi nerad, ker ju ne bi rad po nepotrebnem plašil, in ker si je na tistem dejal: »Morda bosta mislili, da sem ga čez mero pil.«

Ko jima je vse povedal, ju je proti prepričanju in vesti miril:

»Se mi je pač vse skupaj le tako zdelo. Vso pot sem razmišljal o kugi, ki smo v samostanu o nji govorili. Pa človek vidi strahove.«

»Bo pač tako«, sta obe pritrdili, da bi očeta in sebe umirili. A obe sta živo čutili in slutili: »Nesreča se nam bliža.«

Razveselila pa je Rozko po ti mračni pripovedi vesela novica: »Dominik se je včeraj vrnil. Pozdravlja vaju.«

A je po prvem navalu radosti in sreče postala še nemirnejša.

»Ali pride kaj k nam, oče?«

»Rekel je, da brž ko mogoče. Morda že jutri.«

»Že jutri! Že jutri...«

Sladka beseda. A vendar tudi vir novega srčnega nemira.

Ponoči je deklica mnogo sanjala o njem. Da že jezdi gor proti Hajdini. A tedaj je nenadoma zagledala drugega jezdeca, ogromnega, vsega okrvavljenega. Dol po polju je pribrzel, grozeče se je postavil med njo in Dominika. Ah, saj je to jezdec, ki je pripovedoval o njem oče.

(Dalje sledi.)

Župan in mesni oglednik.

Nek župan na Nizozemskem je bil istočasno mesni oglednik. Kot župan pa je tudi vezal v zakonski jarem vse tiste, ki so mislili, da je ta jarem sladek. V svoji pisarni je imel župan razne pečate in med drugimi tudi mesoglednega. Pa se zgodi, da pride k župniku mlad zakonski par, ki je hotel biti tudi cerkveno poročen. Par je moral predložiti župniku potrdilo županstva, da sta civilno poročena. Župnik vzame v roke županovo potrdilo, pa debelo pogleda, ko opazi na listini uradni pečat »Zdravo in trihlin prosto meso«. Župan je bil pečate zamenjal.

Koledar Kmetijske zveze

za prestopno leto 1932 je izšel.

Vsebina:

Koledar od 1. X. 1931 do 31. XII. 1932. — Uradni podatki. — Vse razne pristojbine. — Mere. — Orali in hektari. — Kmetijska zveza v Mariboru. — Jugoslovanska kmetijska zveza v Ljubljani. — Vnovčevanje kmetijskih pridelkov. — Odplačevanje dolgov, tabela in pojasnilo. — Važnost apna za rastline. — Kako se mešajo umetna gnojila. — Glavne naloge kmetske sadjarja. — Naša kmetska mladina v sadovnjaku. — Navodila iz kletarstva. — Napake in bolezni vin. — Jamstvo pri kupčiji z živino. — Koledar brejosti in razne živinorejske tabele. — Tabele za računanje kubične mere pri raznem lesu. — Inventar in kmetijsko knjigovodstvo z vsemi potrebnimi tabelami. — Razni dobavitelji kmetijskih potrebščin. — 60 strani praznega papirja za zapiske.

Izdelava koledarja.

Koledar je vezan v celoplatno, torej močno dovolj, da bo zdržal za celo leto. Ima predal za denar in svinčnik. Na ovoju ima tudi začrtano mero v decimetru in coli. Tako je koledar letos po vsebini in obliki precej izpopolnjen. Zato se bo še bolj priljubil kakor lansketo leto, ko smo ga morali dvakrat tiskati in ga je še zmanjkalo. Letos ga zaradi pomanjkanja denarja ne bomo drugič tiskali, zato je treba koledar takoj naročiti, kdor ga hoče imeti.

Cena koledarja znižana.

Lani je stal koledar 11 Din s poštnino in brez svinčnika. Letos stane s poštnino vred 10 Din in ima tudi svinčnik.

Kje dobite koledar?

Koledar dobijo, v kolikor ga še niso, vse krajevne Kmetijske zveze. Kdor pa hoče, ga lahko naroči tudi naravnost v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Treba je poslati 10 Din ali v znamkah, nakar ga takoj dobite po pošti.

Tvoj celoletni spremljevalec

Je tvoj žepni koledar. Zato mora biti tudi tvoj svetovalec in to je — koledar Kmetijske zveze. Zato, kmetje, vsak ga imej v žepu!

Zagorje ob Savi. V občini Kolovrat sta pogorela posestniku Francu Lipovškemu, po domače Hribarju v Podlipici hiša in skedenj. S skednjem vred so postali žrtev plamena tudi vse poljski pridelki, dve govedi in dve svinji. Škoda cenijo na 150.000 Din, zavarovalnina je pa le malenkostna.

Sv. Jurij pod Kumom. Dne 19. oktobra je preminul v celjski bolnici 26letni progovni delavec Ivan Plahuta iz Širja, občina Sv. Jurij pod Kumom. Blizu Zidanega mosta je popravljal progo in ga je žadel od zadaj pribrzeli vlak v tlinik, da je obležal nezavesten in je v tem stanju tudi umrl.

Celje. Tukaj se je obesil v zaporni celici 65letni delavec in bivši posestnik Anton Bobnar iz Trbovelj. Bil je zaprt radi beračenja in nevarne grožnje.

Pilštajn. Ko se je mudil posestnik Jakob Lesnika na Planini na sejmu, mu je uničil doma ogenj hišo, ki je pogorela radi vnetja saj. Požrtvovalni pilštajski in kozjanski gasilci so otehi kozolec. Lesnika je hudo prizadel kot oče 12 otrok in povrh je še zavarovalnina tako malenkostna.

Pilštajn. Mlekarska zadruga v Lesnici ima v nedeljo dne 25. t. m. svoj ustanovni občni zbor. S tem se bo našemu ubogemu kmetovalcu pripomoglo do stalnega mesečnega dohodka, kar je posebne važnosti sedaj, ko je cena živini tako nizka. Zadruga bo jemala od svojih članov mleko, in izdelovala dve vrsti sira, maslo in druge mlekarske izdelke. Ako računamo na eno kravo samo 1000 litrov mleka, bo dobil naš kmet v teku enega leta 1000 do 1250 Din. Ali ne dokazuje sam ta malenkostni račun veliko dobrobit take ustanove? Upati je, da bo naš kmet to sprevidel in da bo udeležba na nedeljskem občnem zboru čim večja.

Št. Janž pri Velenju. Nagle, a vendar srečne smrti je umrl v Vižmarjih mizarški vajenec, naš pridni Miha Vranjek, po domače Gajarjev. Velika nesreča za družino, ki jo naj tolaži ljubi Bog! — V nedeljo dne 18. oktobra smo po dolgem presledku zopet enkrat nekaj priredili. Dve šalogri »Kmet Herod« in »Prislijen stan je zaničevana«. Poleg že izvežbanih igralok so nastopili naši fantje prvič, same mlade moči. Še precej dobro so odrezali vsi, seveda je Gašper vse posekal. Pred igrama je bil kratek govor, ki je tolmačil vsebino iger in izluščil zdravo jedro. Kmetu gre slabo, ker nima samozavesti. To pa daje izobrazba in organizacija. Zanimajo se za naša gospodarska društva, ki jih imamo. Mnoge, zlasti dekleta, je že sram, da so kmetske; zato se študijo med gospode v mestih in mnogo jih postane nesrečnih. Zadnjih 10 let smo nazadovale za 141 prebivalcev. Grunt sicer ne nese toliko, ko industrija, pa je bolj usmiljen in varen. In tudi denar, naložen v gruntu, ni v nevarnosti. Kdor pa zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti! Ljubimo torej hišico očetovo in grudo materinsko. Pevke so nam zapele nekaj pesmic, tamburaši pa so krepko udarjali na svoja glasbila. Dvorana ni bila polna. Nekaj izkupička pošljemo misijonom.

Debeli ljudje dosežajo z vestno uporabo naravne »Franz Josefove grenčice« izdatno iztrebljenje črevesa brez vsakega napora. Mnogoštevilna poročila zdravnikov-strokovnjakov potrjujejo, da so tudi oni, ki bolujejo na ledvicah, protinu, revmatizmu, kamnih in sladkorni bolezni, zelo zadovoljni z učinkom naše »Franz Josefove vode«. »Franz Josefova voda« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specializiranih trgovinah.

Svetinje. Izredno mila jesen je povzročila pričetek trgatve že v začetku oktobra. Kapljica bo letos prav izborna, saj so kazale sladkorne tehtnice povsod do 20 do 27 stopinj sladkorja in še več; v okolici Jeruzalema celo 33 stopinj, česar niti stari ljudje ne pomnijo. Kisline letos nič, zato bo kapljica res izborna; le cena ji je prenizka; 1,50 do 2 Din za liter je res miloščina. Pa kaj, ko smo v sili. Denarna kriza se pozna povsod. Le trgači veselo prepevajo in vriskajo, da pozabijo na življenjske težave. To veselo trgatveno razpoloženje je v sredo zvečer nemilo prekinila kratka, pa strašna nevihta. Veter je valil grozeče oblake nad hišami; vse se je plašno poskrilo. Tedaj blisk, takoj nato oglušujoč pok in vse električne luči so na mah ugasnile. »Kaj se je zgodilo?« smo se povpraševali. »E, kaj, menda je udarila strela v električno soho«, smo se tolažili. Tedaj se že sliši obupen krik: »Gori, gori!« Ognjeni zubli so obložili hišo in gospodarsko poslopje našega cerkvenega ključarja Franca Novaka v Trsteniku. Streha je bila slamnata, hiša stara nad 100 let, zato ni čuda, da je bilo v hipu vse v plamenu. Rešili so le konje in krave. Zgorelo je 15 svinj, 16 vozov sena, voz, perutnina itd. Zavarovan je bil le za malo svoto. Gospodar je pri reševanju zadobil težke poškodbe in je moral iskati zdravniške pomoči. Pri tej priliki ne smemo pozabiti zahvale vrlim radomerskim gasilcem, ki so kljub nevihti in viharji noči takoj prihiteli s svojo motorno brigalno in požrtvovalno reševali imetje svojega bližnjega. Vsa čast jim! Kako potrebne so brigalne, uvidimo prav posebno letos, ko že smo v kratkem času imeli dva požara, povzročena po strelji. Pred dobrim mesecem je zažgala strela hišo in gospodarsko poslopje posestnika Jurija Podgorelca v Ivanjkovcih. Gospodarja in gospodinjso so jedva rešili skozi okno. Hiša in gospodarsko poslopje je zgorelo do tal, zgorela je vsa obleka, denar in vsi poljski pridelki. Huda je ta šiba božja posebno v jeseni, ko je že vse pod streho in siromaki ne vedo kam na zimo. Tedaj pač velja prislovica: dvakrat da, kdor hitro dal!

*

Prerokov plašč.

Izreden obred je bil izvršen te dni v Parizu v razkošno opremljenem stanovanju princezinje Duyang Munda iz Seravaka. Princezinja je soproga prestolonaslednika iz Seravaka. Seravak se imenuje malajska država ob severozapadni obali ogromnega otoka Borneo in je pod angleškim varstvom.

Trgovskega učenca s primerno šolsko izobrazbo in poštenih staršev, sprejme Metod Senčar, trgovec, Ljutomer. 1531

Mlin z nekaj posestvom in stanovanjem vzajem v najem, ali pa srednje veliko posestvo. Naslov pove uprava lista. 1532

Posestvo z viničarijo, približno 26 oralov, se proda. Sv. Marjeta ob Pesnici št. 34. 1529

Razprodaja celi dan dne 22. in dne 24. t. m.: več lepih postelj, omar, 20 stolov, 2 kredenci, madrace, moške obleke, več perila in drugo. Strossmajerjeva ulica 5, Maribor, na dvorišču desno. 1533

Novo sode proda, oziroma zamenja za vinski mošt: Ledinek, sodar, Maribor, Gozdna ulica, magd. predm. 1530